

Bemærkninger til lovforslaget.

De grundlæggende bestemmelser om indkomst- og formuebeskatningen til staten findes i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven).

Ved lov nr. 458 af 22. december 1939 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning og opkrævning af indkomst- og formueskat til staten indførtes der visse ændringer i statsskatteloven. Disse bestemmelser, der kun havde gyldighed for skatteårene 1940-41 og 1941-42, er med visse ændringer og tilføjelser gentaget i en række love, hvorved bestemmelsernes gyldighed er udstrakt til de efterfølgende skatteår, til og med skatteåret 1960-61. Ved lov nr. 517 af 19. december 1942, det vil sige fra og med skatteåret 1943-44, foretoges der en opdeling af de pågældende bestemmelser, således at en del af disse fik gyldighed indtil videre, medens andre kun vedtoges som gældende for et enkelt skatteår ad gangen. Loven af 19. december 1942 med senere tilkomne ændringer og tilføjelser er optrykt ved lovbekendtgørelser, sidst ved bekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959, der er taget som udgangspunkt for nærværende lovforslag.

De midlertidige bestemmelser i denne lovbekendtgørelse findes i §§ 6, 16, 18-20, 22, 23 og 28 og foreslås ved nærværende lovforslag opretholdt også for skatteåret 1961-62 med visse ændringer, for så vidt angår det i § 22 omhandlede nedslag i indkomstansettelsen, jfr. forslagets § 7.

Herudover indeholder forslaget forskellige nye regler, nemlig forslagets § 3 om skattefrihed for bistandsydelse og plejeydelse, § 4 om skattefrihed for visse ydelser hidrørende fra Forbundsrepublikken Tyskland, § 5 om indførelse af en frist for andragende om godkendelse i henhold til ligningslovens § 8 A, § 6 om visse begrænsninger i fradragretten for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, § 8 om ophævelse af børnefradrag, § 10 om ændringer i reglerne om hjemmeværende børns skatteansættelse, § 11 om forlængelse af reglerne om „etableringslempelse“ og § 12 om adgang til nedsættelse af avancebeskatningen ved salg af fiskekuttere og andre mindre skibe.

Der henvises i øvrigt til nedenstående bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer.

Til § 2.

Reglerne i ligningslovens § 5 om den skattemæssige behandling af fortjeneste eller tab ved afståelse af goodwill, patentrettigheder m. v. samt maskiner, inventar o. lign. driftsmidler har ikke gyl-

dighed efter 1. april 1958 og kan som følge heraf ikke få betydning for skatteansættelsen for skatteåret 1961-62. Disse regler foreslås derfor ophævet. De nævnte fortjenester og tab m. v. behandles nu efter reglerne i loven om særlig indkomstskat og afskrivningsloven.

Til § 3.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 7i. står i forbindelse med de ændringer af folkeforsikringsloven, der er gennemført ved lov nr. 238 af 10. juni 1960 om invalide- og folkepension.

Skattefriheden for de i den nævnte lovs § 4, stk. 3, omhandlede bistandstillæg og plejetillæg, der ydes til invalidepensionister, opretholdes. Endvidere har man fundet det rimeligt, at de hertil svarende ydelser — bistandsydelse og plejeydelse i henhold til lovens § 24, stk. 1 — ligeledes fritages fuldt ud for beskatning. Disse ydelser tilfalder personer, hvis helbredstilstand kræver bistand eller pleje, men som ikke kan få invalidepension, fordi deres erhvervs-evne ikke kan anses for betydeligt nedsat.

Til § 4.

Mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland er der i 1959 indgået en overenskomst, hvorved forbundsrepublikken har forpligtet sig til at erlægge en erstatning på i alt 16 mill. D.M. (26,3 mill. kr.) til fordel for danske statsborgere, som under besættelsen har været genstand for nationalsocialistisk forfølgelse. Ved lov nr. 242 af 10. juni 1960 er gennemført nærmere regler om fordelingen af denne ydelse. Af ydelsen skal 10 mill. kr. anvendes til udbetaling af beløb én gang for alle på indtil 12 000 kr. 2,5 mill. kr. skal anvendes til hjælp i særlige tilfælde enten i form af engangsbeløb eller som en løbende ydelse ved køb af livrente eller på lignende måde. Resten af ydelsen skal anvendes til udbetaling af godtgørelser med beløb én gang for alle for lidelse og tort. Under hensyn til ydelsernes ekstraordinære karakter og særlige baggrund har man fundet det rimeligt at foreslå, at de fritages for indkomstbeskatning på samme måde som de i ligningslovens § 7h omhandlede ydelser til besættelsestidens ofre. Hvor ydelsen gives under den form, at der indkøbes en livrente til den berettigede, er denne allerede efter de gældende regler ikke pligtig at svare indkomstskat af livrentens kapitaliserede værdi. Derimod er den årlige renteudbetaling indkomstskattepligtig, og dette opretholdes efter forslaget. Herved lige- stilles sådanne ydelser med de i § 7h omhandlede renteydelser til besættelsestidens ofre.